

Uitgifte				p. 1
Vonnisnummer/ Griffinummer 16A617	Uitgerekt aan	Uitgerekt aan	Uitgerekt aan	
Repertoriumnummer/Europees /2017	Op €	Op €	Op €	
Datum van uitspraak 1 juni 2017				
Rolnummer n let in strafzaken				

**Vrederegerecht
van het vijfde kanton
Gent**

Vonnis

INZAKE:

N.V. C., Kredietinstelling,
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat;
eisende partij

TEGEN:

Mevr. X., Ontlener,
vertegenwoordigd door Me Ad2, advocaat;
verwerende partij

werden de partijen ter openbare terechtzitting van 4 mei 2017 aanhoord in hun middelen en conclusies, waarna de debatten werden gesloten, zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 1 juni 2017 (art. 770 Ger. W.); het gerechtsdossier en de overgelegde stavingsstukken werden ingezien.

1. Vordering.

Bij dagvaarding betekend op 11 oktober 2016 vordert eiseres de veroordeling van verweerster tot betaling van de som van € 12.256,68 meer interesten aan de conventionele debetrentevoet en de kosten van het geding.

Verweerster vordert de overeenkomsten nietig te verklaren minstens deze te ontbinden in het nadeel van eiseres en deze laatste te veroordelen tot terugbetaling van alle bedragen die zij op grond van de gesloten overeenkomsten heeft betaald, voorlopig geraamd op een voorschot van € 1,00 euro, meer de kosten van het geding, ondergeschikt een deskundige aan te stellen met bepaalde opdracht.

2. Feiten.

Eiseres legt diverse overeenkomsten voor: :

- Een "direct cash kredietopening" voor een som van € 1.250,00 op 3 november 2005.
- Een "direct cash kredietopening" voor een som van € 5.000,00 op 2 augustus 2006.
- Een "direct cash kredietopening" voor een som van € 10.001,00 op 14 april 2008.
- Een "direct cash kredietopening" voor een som van € 10.001,00 op 12 mei 2008.
- Een kredietovereenkomst van € 700,00 op 17 januari 2012.
- Een kredietovereenkomst van € 600,00 op 24 oktober 2012.

Eiseres deelt verder mee dat verweerster zich telefonisch heeft aangesloten bij een verzekering en dat dit per gewoon schrijven op 4 februari 2011 werd bevestigd.

Verweerster is invalide en ontvangt een invaliditeitsuitkering van ongeveer € 34,00 per dag (tussen de € 850,00 en € 936,00 per maand).

Verweerster huurt volgens overeenkomst van 5 december 2003 een sociale woning (...).

Bij brief van 13 februari 2013 heeft verweerster gesteld dat een nieuwe overeenkomst werd voorgesteld, zij geen uitleg kreeg van de vertegenwoordiger en zij vraagt onder meer uitleg over de diverse overschrijvingen die zij verricht heeft en toezending van de rekeninguittreksels.

De raadsman van verweerster heeft op 22 april 2013 mededeling gevraagd van de overeenkomsten en een overzicht van de uitgeleende bedragen.

De "direct cash" is een revolving krediet en eiseres geeft een overzicht van de verrichtingen.

De raadsman van verweerster protesteert bij brief van 29 oktober 2013 en stelt onder meer :

- Dat zijn diënte invalide is en een beperkt inkomen heeft, zodat in die omstandigheden een krediet van € 10.001,00 verlenen met een debetrente op jaarbasis van 15,91 % een grove fout is.
- Dat het geen krediet op afbetaling betreft en de kredietlijn in het verleden overschreden werd, hetgeen aanleiding gaf tot een hoger krediet. Dat daarnaast nog bijkomende kredieten werden verleend van € 838,32 en van € 600,00 en een voorstel van een verhoogd krediet van € 11.124,84.
- Dat maandelijks een verzekeringspremie werd aangerekend hoewel verweerster nimmer een verzekering heeft onderschreven.
- Dat verweerster geen rechtsgeldige toestemming kon geven gelet op haar ernstige graad van invaliditeit.
- Dat zij alle domiciliëringen stopzet en terugbetaling vraagt van alle door haar betaalde bedragen.

Ingevolge de stopzetting van de domiciliëring wordt een inningsprocedure gestart.

Bij brief van 19 december 2013 weerlegt eiseres alle grieven geuit in de brief van 29 oktober 2013 en maakt een minnelijk voorstel over aan de raadsman van verweerster.

Bij brief van 20 januari 2014 verwerpt verweerster het voorstel.

3. Beoordeling.

3.1. Nietigheid van overeenkomst.

3.1.1. Gebrek aan bekwaamheid.

Verweerster stelt dat zij ingevolge haar toestand - met onder andere hersentumoren - niet in staat is om met kennis van zaken op rechtsgeldige wijze haar toestemming te geven.

Ondergeschikt - voor zoveel niet zou aangenomen worden dat onvoldoende duidelijk is dat haar beperkingen de toestemming gebrekkig maken - vordert zij de aanstelling van een deskundige.

Art. 1124 B.W. bepaalt : *Onbekwaam om contracten aan te gaan zijn : minderjarigen, krachtens artikel 492/1 beschermde personen en, in het algemeen, al degenen aan wie de wet het aangaan van bepaalde contracten verbiedt (art. 492/1 bepaalt het statuut van onbekwamen).*

Op geen enkel ogenblik is verweerster onbekwaam verklaard of had zij een overeenkomstig statuut (destijds : aanstelling van een voorlopige bewindvoerder, verlengde minderjarigheid, onbekwaam verklaring).

Verweerster was - en is thans nog steeds - juridisch bekwaam om verbintenissen aan te gaan.

De vraag stelt zich of verweerster feitelijk onbekwaam was om toestemming te geven. Zij wijst erop dat zij voor minstens 66 % gehandicapt is. Verweerster verwijst naar de beslissing van het nationaal verbond van M., die op grond van artikel 100 § 1 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 oordeelde dat zij arbeidsongeschikt is. Voormeld artikel bepaalt: *“Wordt als arbeidsongeschikt erkend als bedoeld in deze gecoördineerde wet, de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding.”*

Uit een verslag van de dienst orthopedie van H. blijkt dat verweerster in 2016 opgenomen werd voor een val; de medische voorgeschiedenis maakt melding van verschillende operaties en behandelingen voor schedelbasismeningeom.

Deze tumor(en) hebben zich uitgebreid. Voor zoveel kan opgemaakt worden uit dit verslag werd meermaals chirurgisch ingegrepen, radiotherapie toegepast en medicatie gegeven. Een van de gevolgen was het verlies van het zicht in het rechter oog. Daarnaast blijkt verweers ter ernstige orthopedische problemen te hebben (met twee heupprothesen en een knieprothese). Verder is zij voor depressie behandeld en heeft zij een verhoogde bloeddruk.

Het is duidelijk dat dergelijk ernstig en complex ziektebeeld met zich meebrengt dat verweerster arbeidsongeschikt is.

Hieruit blijkt evenwel niet dat zij onbekwaam is om contracten te sluiten. Geen enkele medische verklaring ligt voor waaruit blijkt dat zij niet in staat is haar goederen te beheren of een ernstige stoornis heeft die haar mogelijkheid om toestemming te geven aantast.

In die omstandigheden komt de aanstelling van een deskundige niet aangewezen voor nu deze een toestand moet beoordelen die reeds tien jaar oud is. In de specifieke toestand van verweerster is onmogelijk te beoordelen hoe tumoren op het hersenvlies haar redeneervermogen zou hebben aangetast.

3.1.2. Dwaling / bedrog.

Verweerster stelt dat zij niet wist dat een “revolving” krediet werd afgesloten en dat dit niet blijkt uit de voorgelegde stukken.

Zij meende een krediet op afbetaling te hebben ondertekend.

Behoudens de huidige beweringen van verweerster wijst geen enkel element erop dat zij zich vergist heeft nopens de aard en draagwijdte van het krediet.

Evenmin kan worden aangenomen dat eiseres bedrog heeft gepleegd. Op welke wijze eiseres een “listige kunstgreep” zou hebben gehanteerd, wordt niet duidelijk gemaakt. Verweerster zou minstens dienen te bewijzen dat eiseres onder het mom van een overeenkomst met vaste termijnbetalingen haar een ander soort overeenkomst heeft voorgeschoteld en laten ondertekenen.

Dergelijk bewijs is niet geleverd.

3.1.3. Schending van de wet op het Consumentenkrediet.

Verweerster verwijst naar de wet op het Consumentenkrediet, toepasselijk op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomsten.

Artikel 7 van de wet bepaalt : Het leuren voor kredietovereenkomsten aan de woonplaats of verblijfplaats van de consument is verboden, behalve wanneer de kredietgever of de kredietbemiddelaar zich naar de woonplaats of verblijfplaats van de consument heeft begeven op het uitdrukkelijk en voorafgaand verzoek van deze laatste. Het bewijs van dat verzoek kan alleen geleverd worden door een van de kredietovereenkomst onderscheiden geschrijft, opgesteld vóór het bezoek. De consument opbellen om hem een bezoek voor te stellen wordt als leuren aan de woonplaats beschouwd.

De kredieten werden gesloten ten huize van de verweerster. Er werd geen stuk opgemaakt waaruit blijkt dat de verweerster de eiseres had opgebeld. Dit stuk dient overeenkomstig voormeld artikel 7 een afzonderlijk stuk te zijn. Dit stuk is niet voorhanden.

3.2. Sanctie.

Artikel 85 van de wet bepaalt : Onverminderd de gemeenrechtelijke sancties, (verklaart de rechter de overeenkomst nietig of vermindert de verplichtingen van de consument en dit hoogstens) tot de prijs van het goed of de dienst bij contante betaling of tot het ontleende bedrag en dit met behoud van het voordeel van de betaling in termijnen wanneer de kredietovereenkomst werd gesloten naar aanleiding van een in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde onwettige verkoopmethode.

Er bestaat geen enkele twijfel over dat geen afzonderlijke akte is opgemaakt over het feit dat eiseres zou hebben opgebeld. De overeenkomsten dienen mitsdien herleid te worden tot het ontleende bedrag, rekening houdende met de reeds gedane betalingen.

Dit houdt in dat alle betalingen van interesten of bijhorigheden dienen toegerekend te worden op de ontleende kapitalen.

Verweerster heeft in het kader van het "direct cash" credit een som van € 21.576,12 gestort en een som van € 21.382,00 opgenomen. Eiseres stelt zulks zelf op pagina 9 van haar conclusies. Uiteraard dient in het kader van een kaskrediet een redelijk zware interest betaald te worden, zodat de betalingen door verweerster ook voor een deel interesten bevatten, doch deze betaalde interesten dienen in het licht van bovengenoemde sanctie als kapitaal te worden aanzien. Mitsdien heeft verweerster een tegoed van € 194,12 op eiseres.

Dezelfde redenering geldt wat de kleinere leningen op afbetaling betreft. Daaraan mag worden toegevoegd dat het toch onbegrijpelijk is dat eiseres dergelijke leningen toestond aan een persoon met dergelijk beperkt inkomen en reeds grote schuldenlast.

Mitsdien is enkel het resterend kapitaal verschuldigd, hetzij € 118,27 + € 251,84 = € 370,11.

Na compensatie is verweerster nog een bedrag van € 370,11 - € 194,12 = € 175,99 verschuldigd.

Nu beide leningen een afbetalingstermijn van 24 maanden voorzagen past het deze termijn toe te passen op de openstaande schuld.

3.3. Kosten en uitvoerbaarheid.

Nu de vordering van eiseres grotendeels overdreven is en afgewezen werd dient zij de kosten te dragen.

De uitgesproken veroordeling heeft slechts een geringe impact zodat er geen reden is om af te wijken van de algemene regel dat vonnissen op tegenspraak uitvoerbaar zijn bij voorraad. Het verzoek van verweerster om het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren wordt om die reden verworpen.

**OM DEZE REDENEN,
DE VREDERECHTER, OP TEGENSPRAAK,
Met inachtneming van de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen In
gerechtszaken,**

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk en slechts gegrond voor een som van € 175,99.

Veroordeelt Mevr. X. tot betaling aan N.V. C. van de som van honderd vijfenzeventig euro negenennegentig _____ eurocent (€175,99) meer gerechtelijke rente, af te betalen in 24 maanden vanaf heden.

Veroordeelt eiseres tot de kosten van het geding.

Begroot de kosten van het geding tot dusver:

- aan de zijde van de eisende partij op € 280,83 dagvaarding en rolrecht en € 1.440,00 rechtsplegingsvergoeding;
- aan de zijde van de verwerende partij op nul euro.

Laat de voorlopige tenuitvoerlegging van dit vonnis toe, zonder borgstelling.

Aldus uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag, één juni tweedulzend zeventien van het Vrederecht van het vijfde kanton Gent, door de h. Jacques WOESTYN, vrederechter, bijgestaan door Mevr. ..., griffier van het Vrederecht van voormeld kanton.